

bejdere, der har frihed til at løse deres opgaver fleksibelt. Der er jo en grund til, at mange opgaver løses i den offentlige sektor. Der er jo en grund til, at vi har kommuner med lokalpolitikere, der har ansvaret for opgaverne tæt på borgerne. Det er jo dér i fællesskab mellem borgerne og mellem borgerne og politikerne i lokal-samfundet, der skal skabes sammenhæng i samfundet. Det er i det daglige samvirke mellem borgerne og medarbejderne i de offentlige institutioner, der skabes medejerskab og fællesskab og ansvar for det, skattekroneerne bliver brugt til.

Demokrati er som bekendt mere end en afstemning. Demokrati forudsætter deltagelse, hensyn, samtale og fælles løsninger, og det lokale demokrati kan ikke erstattes af markedskræfter i form af frie valg på kryds og tværs af kommunegrænser.

Så vil jeg gerne erklære, at jeg er meget glad for at kunne aflevere en sund økonomi. Der er gennem årene skabt historiske resultater: Vi har i år et overskud på de offentlige budgetter på over 20 mia. kr., overskuddet på betalingsbalancen tyder på at være ved at nærme sig de 50 mia. kr., vi har den laveste ledighed i 25 år, vi har skabt meget høj beskæftigelse, og der er kommet en lang række forbedringer i det danske velfærdssamfund gennem årene.

Kl. 15.00

Kursen, som den tidligere regering og den nuværende regering er enige om, holdes jo heller ikke af sig selv; det kræver prioritering, styring og reformer. Og vi har til gode at høre, hvordan Venstre og De Konservative får alle deres gode løfter til at hænge sammen.

Den internationale afmatning rammer også Danmark – det ved vi, det kan vi allerede se – men det robuste, økonomiske grundlag gør, at vi kommer bedre igennem det, end så mange andre lande gør. Men vi ved, at væksten bliver lavere, og vi ved, at det også betyder, at ressourcerne bliver færre. Regeringens løfter betyder større udgifter, men det offentlige forbrug må kun stige begrænset, hvis velfærdssamfundet skal have et holdbart grundlag.

Vi har et fælles ansvar, uanset om vi sidder i opposition eller i regering, for at aflevere en overkommelig opgave til de næste generationer, og det er i det lys, jeg har svært at se, at regeringens politik hænger sammen. Men vi venter som sagt spændt.

Dertil kommer så skattestoppet. Hvis gælden skal afdrages gennem årene, kræver et skattestop også et udgiftsstop, ellers falder overskud-

det, og så hjælper det ikke at finansiere løfterne med besparelser på ulandsbistanden. Den finansiering giver jo ikke plads til at øge det offentlige forbrug. Derimod vil en sådan finansiering betyde, at betalingsbalanceoverskuddet bliver større. Det vil sige, at vi ikke nøjes med at få et betalingsbalanceoverskud på 50 mia. kr., vi får et betalingsbalanceoverskud på 51,5 mia. kr. Det er jo også en stor bedrift af regeringen, og det kan VK-regeringen så glæde sig over sammen med Dansk Folkeparti, selv om det i virkeligheden er en skam.

Er det først sket én gang, kan det jo ske igen. Så til lykke til Kristeligt Folkeparti, der har fået den regering, de har ønsket sig, og som nu er den regering, der tramper på Kristeligt Folkepartis mærkesag.

Vi kan stadig væk ikke få at vide, hvad det er for projekter, der skal spares væk i de fattige lande. Men jeg håber, at Venstre og De Konservative vil undlade at spare på de projekter, som danske virksomheder er involveret i. Det vil være en katastrofe for de pågældende virksomheder, der har indgået aftaler om udvikling af nye underleverandørvirksomheder i de fattige lande, i udviklingslandene. Det vil gå ud over de virksomheder, som ligger i udviklingslandene, og som er ved at starte op i samarbejde med danske virksomheder, og det er aftaler, der er afhængige af Danida-midlerne.

Et af de store temaer i valgkampen var spørgsmålet om udlændingeloven. Det Radikale Venstre har foreslået, at udlændingeloven skrives om. Den er jo fra 1983, og der er sket mere end 30 ændringer gennem årene. Det har gjort loven indviklet, kompliceret og vanskelig at overskue.

I 1983 kunne reglerne om familiesammenføring være på en halv A4-side; i dag fylder den tre A4-sider.

En gennemskrivning af loven vil give et bedre grundlag for borgerne for selv at forholde sig til loven, og det kunne jo bidrage til at kvalificere debatten, som jeg hverken tror eller håber er stoppet med valget.

En moderne udlændingelov bør indeholde regler for grundlaget for asyl, behandling af asylansøgninger og håndtering af store flytningstrømme fra nærområdet. Den må også indeholde regler for familiesammenføring, regler for ophold med henblik på arbejde, regler for ophold med henblik på uddannelse og regler for udvisning. Og så bør loven selvfølgelig – og det mener jeg er en selvfølge – overholde alle